

Giunsa Pagtubag sa Diyos ang Pag-ampo

“Busa gitinguha ko nga ang mga lalaki mag-ampo bisan asa, nga magbayaw sa mga kamot nga balaan, sa walay kasuko ug pagduhaduha.”

1 Timoteo 2:8

Sa Unsang Paagi Kita Makasiguro nga ang Dios motubag sa atong mga pag-ampo? Dili igo nga atong pamatud-an ang atong pagtuo sa pag-ampo. Pananglitan, linibo ka ginikanan ang mituo sa pag-ampo ug mihangyo sa Diyos nga panalipdan ang ilang mga anak sa natad sa panggubatan, nga nakadawat lang ug mensahe nga sila namatay o grabeng nasamdan. Ni ang pagmatuod sa atong pagtuo diha sa pag-ampo nagpatin-aw kon ngano, sa dihang ang tibuok nasod mag-ampo alang sa kalinaw, kini kasagarang madakpan sa usa ka alimpulos sa gubat.

Sa laing bahin, adunay liboan nga naghinam-hinam sa pagpamatuod nga gitubag sa Dios ang ilang mga pag-ampo alang sa kaluwasan sa ilang mga anak. Ang uban mopamatuod sa talagsaong paagi diin ang Diyos naghatag kanila ug espesyal nga mga panalangin nga ilang gipangayo diha sa pag-ampo. Busa, base sa kasinatian lamang, morag ang Diyos motubag sa mga pag-ampo sa pipila, apan wala motubag sa mga pag-ampo sa uban.

Apang, indi ini nahisuno sa ginasugid sa aton sang Kasulatan tuhoy sa Dios. Ang Bibliya nag-ingon nga siya “walay pagpihigpihig.” (Binuhatan 10:34). Busa, kinahanglang adunay maayong rason kon nganong tubagon sa Diyos ang pipila ka pag-ampo, ug dili ang uban. Kon atong makaplagan kana nga rason, kini makatabang sa pagpasig-uli sa pagtuo sa pipila kansang mga pag-ampo daw wala matubag.

Ang pag-ampo usa ka importante kaayo nga yugto sa Kristohanong kasinatian. Gibuhat usab kini kaylap sa mga sumusunod sa daghang ubang mga relihiyon. Ang tinguha sa pag-ampo mao ang pag-ila sa atong pagsalig sa usa ka mas taas nga gahum ug ang pagpahayag sa usa ka pagkaamgo nga kita nagkinahanglan og tabang gikan sa usa ka tinubdan sa gawas ug mas maalamon kay sa atong kaugalingon. Sa walay duhaduha ang Dios nahimuot sa sinsero nga tinguha sa tanan nga mosulay sa

pagkontak kaniya diha sa pag-ampo, tungod kay sa niini nga gidak-on sa labing menos, kini mao ang usa ka pag-ila sa usa ka mas taas nga soberano nga gahum.

Ang halos tibuok uniberso nga tinguha sa pag-ampo maoy tungod sa kamatuoran nga ang orihinal nga tawo, si Adan, gilalang sa dagway sa Diyos. (Genesis 1:27). Ingon nga resulta sa pagkahulog sa tawo ngadto sa sala ug kamatayon, ang diosnong dagway sa iyang kinaiya nahimong hanap pag-ayo, ug sa daghang mga higayon hapit mapapas. Apan ang mga salin niini nagpabilin gihapon, ug usa sa mga pagpakita niini mao ang kadasig sa pag-ampo. Mahimong adunay milyon-milyon usab nga wala mag-ampo, apan kanunay nga gibati nga kinahanglan nila, ug adunay pagbati sa pagkasad-an tungod kay wala sila.

Ang Diyos nalipay sa espiritu sa pag-ampo sa bahin sa iyang mga linalang. Apang, ngaa ginapamatian niya ang mga pangamuyo sang iban, samtang ang iban nga mga pangamuyo daw wala ginapamatian? Gipasabot ni Jesus ang tubag niini nga pangutana diha sa iyang mga obserbasyon bahin sa mga pag-ampo sa daghan sa iyang adlaw. Sila nag-ampo nga makita ug madungog sa mga tawo, si Jesus mipasabut, ug naghunahuna nga ang Dios mamati

kanila tungod sa ilang “daghang pagsulti.” (Mateo 6:5-7). Pinaagi niini gipahinumdoman kita nga adunay husto ug dili husto nga mga kinaiya sa pag-ampo, ingon man ang husto ug dili husto nga mga pamaagi. Daghan nga mosulod sa pag-ampo tingali sinsero, apan ang ilang pamaagi dili angay.

Ginapakita sang Kasulatan nga may nagakaigo kag indi nagakaigo nga mga butang nga dapat ipangamuyo. Si Apostol Santiago misulat: “Kamo nangayo, ug wala makadawat, tungod kay sayop ang inyong gipangayo.” (Santiago 4:3). Importante kaayo ang pagtino kon unsay atong pribilehiyo sa paghangyo sa Diyos nga ihatag kanato sa paagi sa mga pabor. Dili kita makadahom nga mangayo sa Diyos sa mga butang nga gidiktar lang sa atong gusto, ug tubagon ang atong mga pag-ampo.

Ang Katuyoan sa Pag-ampo

Adunay balaang katuyoan sa pag-ampo, ug hinungdanon kaayo nga atong hinumdoman kini aron masabtan nato kon nganong ang ubang mga pag-ampo wala matubag. Ang Dios wala magdesinyo sa pag-ampo ingong paagi sa pagpangita kon unsaon niya pagdumala ang iyang mga kalihokan dinhi sa yuta. Wala siya nagtan-aw kanamo aron sultihan siya kung unsa ang kinahanglan niyang buhaton. Siya adunay

kaugalingong piho nga mga plano ug katuyoan, ug kon kita makadawat sa bahandi sa iyang panalangin, importante nga ang atong mga pag-ampo mahiuyon niini. Sa paggamit sa pinulongan ni Santiago, kita mangutana nga “sayup” kon kita mangamuyo sa Diyos sa paagi nga atong ipahibalo kaniya ang atong kaugalingong mga tinguha sa walay pagpangita sa iyang kabubut-on nga matuman sa atong kinabuhi.

Diha sa Kasulatan ang nagkalainlaing matang sa pag-ampo gihatag sa atong pagtagad. Ang panguna niini mao ang mga pag-ampo sa pagpasalamat. (Salmo 92:1). Sa walay duhaduha nalipay ang Diyos sa dihang ang iyang mga linalang miila kaniya ingong tinubdan sa ilang mga panalangin, ug tungod niini ipataas ang ilang mga kasingkasing ug mga tingog ngadto kaniya sa pagpasalamat.

Adunay mga pag-ampo sa pagsimba, nga naghatag ug pag-ila sa mahimayaong mga hiyas sa kinaiya sa Magbubuhat—iyang kaalam, iyang hustisya, iyang gugma, ug iyang gahom. Ang tinguha sa paghimaya sa Dios ug sa pagpakita sa atong pagsimba sa iyang kinaiya kinahanglang maoy motibo sa kadaghanan sa atong pag-ampo. — Salmo 29:1, 2

Ang mga pag-ampo alang sa kaluoy sa Diyos angay usab. Ang Kasulatan nag-awhag sa tanang

Kristohanon sa pagpangayog kapasayloan sa Diyos sa ilang mga sala pinaagi sa pag-ampo. (1 Juan 1:7-9). Si Pablo naghisgot niini nga “maisogon nga miadto sa trono sa grasya,” didto aron makabaton ug kaluoy ug makakaplag ug grasya nga makatabang sa matag panahon sa panginahanglan. - Hebreohanon 4:16

Unya, siyempre, adunay mga pag-ampo nga maoy mga hangyo alang sa piho nga mga panalangin o mga pabor gikan sa Ginoo. Kini mao ang ilabi na nga atong gikabalak-an sa pagkakaron. Ang uban nag-ampo alang sa kahimsog, alang sa ilang kaugalingon o alang sa uban. Ang uban nag-ampo alang sa bahandi. Ang uban nag-ampo alang sa proteksyon samtang nagbiyahe. Minilyon ang nag-ampo alang sa kalinaw. Kanunay nga nahitabo nga ang mga lungsoranon sa mga nasud nga nag-awayay sa usag usa sa gubat nag-ampo nga ang ilang tagsa-tagsa ka kasundalohan magmadaugon. Atong isipon nga ang tanan nga moadto sa Dios diha sa pag-ampo sinsero, ug siyempre sila mangayo kaniya alang sa mga butang nga alang kanila mao ang labing importante sa panahon. Apang, ginapakamatarong bala kita sang Biblia sa pagpati nga ining tanan nga mga pangamuyo dapat sabton suno sa mga pangabay nga ginhambal?

Mahimo nga tubagon sa Dios ang pag-ampo sa usa ka ginikanan alang sa kaluwasan sa ilang anak sa natad sa panggubatan. Tingali, usab, nga ang mga pag-ampo alang sa kalinaw sa usa ka nasud gitubag. Kon ug kanus-a matubag ang maong mga pag-ampo, nagpasabot lamang kini nga nahiuyon sa kabubut-on sa Diyos ang pagbuhat niana. Ang Dios adunay usa ka piho nga plano, nga nahiuyon sa kung diin siya mahunahunaon sa kaliwatan sa tawo. Kana nga plano wala gihimo aron sa pagtagbaw sa mga kapritso ug mga pangandoy sa iyang tawhanong mga linalang, ni ang bisan unsang gidaghanon sa pag-ampo makausab sa iyang mga plano.

“Ang pag-ampo makapausab sa mga butang,” kini giingon, apan wala kini mag-usab sa mga plano sa Diyos. Ang Diyos wala magtan-aw kanato, ni sa kanasoran, aron makakat-on kon unsang mga kausaban ang angay niyang himoon aron makapatunghag mas maayong mga kahimtang alang kanato o sa kalibotan sa katibuk-an. Pagkagamay sa atong pagsalig sa usa ka diyos kansang mga opinyon mahimong mabalhin o mabag-o ang mga plano pinaagi lamang sa kabatid o pagdani sa mga pag-ampo sa mga tawo!

“Matuman ang Imong Kabubut-on”

Sa ilang mga pag-ampo, ang katawhan sa Diyos kinahanglang magbaton ug labaw sa tanan diha sa hunahuna ug kasingkasing sa tinguha nga ang iyang kabubut-on matuman sa tanan nilang mga kasinatian. Kita adunay talagsaong pananglitan niini sa kaso ni Jesus. Sa Tanaman sa Getsemani, sa dihang ang Agalon nag-atubang sa pagdakop ug kamatayon, “Ang kaguol ug kaguol midangat kaniya, ug siya miingon kanila [iyang mga disipulo], Ang akong kasingkasing andam nga madugmok sa kasubo. ... - Mateo 26:38, 39

Kabubut-on sa Dios nga si Jesus nag-antus sa kaulawan ug kamatayon isip Manunubos ug Manluluwas sa mga tawo. Kining importante nga bahin sa diosnong kahikayan gitagna na sa balaang mga propeta sa Daang Tugon. Gusto ni Jesus labaw sa tanan nga matuman ang kabubut-on sa iyang Amahan, bisag unsa pa ang kahulogan niini alang kaniya. Gipamatud-an niya kini sa ulahi, sa dihang hapit na siya dakpon. Gihulbot ni Pedro ang iyang espada aron panalipdan ang iyang Agalon, kinsa miingon kaniya, “Ibutang ang imong espada sa sakoban: ang kopa nga gihatag kanako sa akong Amahan, dili ko ba kini imnon?” - Juan 18:10, 11

Ang mga sumusunod ni Jesus adunay pribilehiyo nga mag-antos ug mamatay uban kaniya. Si Pablo naghigot bahin sa “gilansang sa krus uban kang Kristo,” ug siya usab misulat, “Kaninyo gihatag alang kang Kristo, dili lamang sa pagtuo kaniya, kondili usab sa pag-antos tungod kaniya.” (Galacia 2:20; Filipos 1:29). Gitawag kita sa pagsunod sa mga tunob ni Jesus, busa nahibalo kita nga dili kabubut-on sa Diyos nga luwason kita sa tanang kalisdanan. Sa ingon, sama kang Jesus, ang atong pinakakabalak-an mao nga ang kabubut-on sa Ginoo matuman unta sa atong mortal nga mga lawas. Ang kabubut-on sa Ginoo tingali nga sa usa ka panahon makatagamtam kita og piho nga yutan-ong mga panalangin. Apan, ang palas-anon sa atong mga pag-ampo kinahanglan dili alang niini, kondili alang sa iyang kabubut-on nga matuman sa matag kasinatian sa kinabuhi.

Si Jesus mipadako niini nga punto sa dihang siya miingon ngadto sa iyang mga tinun-an nga samtang sila nagpabilin diha kaniya ug ang iyang mga pulong anaa kanila, sila makapangayo diha sa pag-ampo alang sa bisan unsa nga ilang gitinguha, ug kini igahatag kanila. (Juan 15:7). Kini daw sama sa usa ka kasiguroan nga kita adunay pribilehiyo sa pagpangayo sa Dios alang sa bisan unsa nga mahimo natong hunahunaon ug gusto, apan dili.

Matikdi ang kondisyon nga gilakip niini nga pahayag sa Agalon: “Kon kamo magpabilin kanako, ug ang akong mga pulong magapabilin kaninyo.” Ang pagpabilin diha kang Kristo nagpasabot nga usa ka bahin sa iyang lawas, siya ang atong Ulo. (Colosas 1:18). Kini nagpasabot nga ang iyang mga hunahuna nahimong atong mga hunahuna, ug ang iyang mga plano atong mga plano. Kon ang atong mga kabubut-on sa ingon bug-os nga gitugyan ngadto sa Dios, pinaagi ni Kristo, kita walay kaugalingong kabubut-on, busa ang atong mga pag-ampo dili mga hangyo alang sa unsay atong gusto, kondili alang lamang niadtong mga butang nga nahiuyon sa kabubut-on sa atong Ulo. Sa ingon nga pag-ampo nga nahiuyon sa kabubut-on sa Ginoo, kita makasalig sa paborableng mga tubag.

Kini nahiuyon sa laing pahayag nga gihimo ni Jesus ngadto sa iyang mga disipulo diin siya nagpahibalo kanato nga ang Langitnong Amahan malipay sa paghatag sa “Espiritu Santo niadtong mangayo kaniya.” (Lucas 11:13). Ang pagkapuno sa Espiritu sa Dios nagpasabut nga ang iyang mga hunahuna modominar sa atong panghunahuna, ug aron ang atong kinabuhi mahiuyon sa maong mga hunahuna. Dayon dili kita mangayo sa Dios og mga panalangin gawas niadtong iyang gisaad nga ihatag, ug busa walay bisan unsa nga pangutana mahitungod sa atong mga pag-ampo nga gitubag.

“Moabot ang Imong Gingharian”

Ang Lucas 11:1 nagrekord sa hangyo sa mga disipulo, “Ginoo, tudloi kami sa pag-ampo.” Bilang sabbat sa sini, ginhatag ni Jesus sa ila ang kilala na karon subong “Ang Pangamuyo sang Ginuo.” Niining modelong pag-ampo kita gihatagan ug giya kon unsay atong iampo.

Ang isa ka importante nga bahin sining malip-ot nga outline sang pangamuyo amo ang nagakaigo nga paagi sang pagpalapit sa Dios: “Amay namon nga yara sa langit, Balaanon ang imo ngalan.” (bersikulo 2). Sa Kasulatan, si Adan gitawag nga “anak sa Diyos.” (Lucas 3:23, 38). Apan, sa dihang nakasala siya, nawala ang iyang pagka-anak, nga nahimulag sa Diyos ug gisentensiyahang kamatayon. Ang mga anak ni Adan, ang tibuok tawhanong rasa, nahimulag usab sa Diyos, busa dili sila makatawag kaniya sa hustong paagi ingong “atong Amahan nga anaa sa langit.” Pribilehiyo kini nga iya lamang niadtong naghinulsol sa ilang mga sala, midawat kang Jesus ingong ilang personal nga Manluluwas, ug naghalad sa ilang kinabuhi ngadto sa Diyos sa bug-os nga pagpahinungod, o pagpahinungod, sa pagbuhat sa iyang kabubut-on. Sila girepresentar nga nakadawat sa Espiritu sa Dios sa pagkaanak, ug sa ingon nahimong iyang mga anak. - Roma 8:15; Galacia 4:6

Isip mga anak sa Dios, sila magtinguha labaw sa tanan sa pagpasidungog sa ngalan sa ilang Amahan. Sa ingon pinaagi sa pulong ug pinaagi sa buhat ang ilang tinamdan kanunay nga, “Pagabalaanon ang imong ngalan.” Ang husto nga pagbalaan sa ngalan sa atong Langitnong Amahan nagpasabut nga kon kita moduol kaniya sa pag-ampo atong buhaton kini sa paagi nga gilamid alang kanato diha sa mga Kasulatan ni Jesus. Iyang gipatin-aw nga ang atong mga pag-ampo kinahanglang itanyag sa iyang ngalan. - Juan 15:16

Adunay usa ka hinungdan niini. Isip mga membro sa makataronganong gihukman nga kaliwat, wala kitay baroganan sa balaang trono gawas pinaagi kang Jesus, ang atong Manlalaban. (1 Juan 2:1). Sa iyang ngalan, ug pinaagi sa merito sa iyang giula nga dugo, kita adunay pribilehiyo sa pag-adto “nga maisugon” ngadto sa trono sa grasya aron mangayo og kapasayloan ug sa tanang ubang mga panalangin nga gisaad sa atong mahigugmaong Langitnong Amahan nga ihatag. (Hebreohanon 4:16). Kon husto natong balaanon ang iyang ngalan dili gayod kita mangahas sa pagduol kaniya gawas lamang pinaagi kang Jesus.

Kon atong sundon ang panig-ingnan sa Pag-ampo sa Ginoo, ang atong mga hangyo dili kaayo alang sa atong kaugalingon kondili alang sa panalangin sa

uban. Gipakita kini sa pangbukas nga pangamuyo: “Umanhi ang imong gingharian, matuman ang imong kabubut-on dinhi sa yuta, maingon sa langit.” (Mateo 6:10; Lucas 11:2). Ang tubag niini nga hangyo mao ang tubag sa daghan nga giampo sa mga tawo sa daghang mga siglo. Kana nga tubag makatagbaw sa lehitimong mga tinguha sa tanang tawo. Magpasabut kini og kalinaw, kahimsog, ug kinabuhing dayon alang sa tanan nga mopahiuyon sa ilang mga kaugalingon sa matarung nga mga balaod sa gingharian sa Ginoo.

Ang mga panalangin nga gipangandoy sa katawhan, ug giampo sa minilyon, ang tanan gipaabut sa Dios ug gitagana pinaagi sa gingharian nga iyang gisaad sa tanan niyang mga propeta. Niini nga mga saad atong makita ang daghang detalye sa mga panalangin nga igagarantiya niini ngadto sa mga tawo, lakip ang pagpasig-uli sa kinabuhi niadtong nangamatay. Ang Diyos wala magpakabana sa pag-antos sa mga tawo, ni nagpabungol-bungol sa ilang mga pagtuaw alang sa tabang. Ang iyang tubag sa ilang mga pag-ampo, sa diha nga kini moabut sa iyang gitakdang panahon, labaw pa sa bisan unsa nga ilang nangahas sa paglaum.

Dad-a ang kaso sa mga ginikanan nga nag-ampo alang sa kaluwasan sa ilang anak sa natad sa

panggubatan. Gihigugma sa mga ginikanan ang ilang anak, ug wala nay laing mas importante alang kanila gawas sa luwas nilang pagpauli sa pamilya. Apan kon ang bata dili mobalik, ang ilang unang hunahuna tingali mao nga ang Dios wala magtagad, nga siya walay kalooy. Pagkalainlain ang bation sa mga ginikanan kon sila makatuo nga ang Diyos nagtaganag usa ka pagpauli nga mas makapatagbaw kay sa sukad nga nasantop sa ilang hunahuna sa dihang sila nag-ampo!

Unsa ka gamay ang nahibal-an usahay sa usa ka ginikanan sa kalisud ug pag-antus sa ilang anak nga maluwas pinaagi sa pagkatulog sa kamatayon. Sa pagkatinuod, ang ginikanan ug anak mga membro sa usa ka himalasyon nga rasa, ug ang kalainan tali sa pagkamatay sa natad sa panggubatan ug sa pagkamatay sa ulahi sa pagkatigulang usa lamang ka makadiyot kung itandi sa walay katapusan nga yugto sa kahangturan. Gikan niini nga panglantaw nga kita kinahanglang makakat-on sa paglantaw sa ulohan sa pag-ampo ug sa paagi sa pagtubag sa Diyos sa atong mga pangamuyo.

Ang mismong kamatuoran nga kita nag-ampo sa Diyos mao ang pag-ila sa atong pagtuo nga ang iyang kaalam ug gahom ug gugma labaw pa sa atong kaugalingon. Bisan pa niana kanunay natong kalimtan kini, ug mobati nga wala niya pasidunggan

ang atong mga pag-ampo tungod kay wala niya kini tubaga sama sa atong buhaton, pinaagi sa paggamit sa atong gamay nga abilidad. Ang gitas-on sa atong gihukman nga kinabuhi mubo ra kaayo. Atong hukman ang mga nahimo pinaagi sa pagkab-ot o dili sa pagkahamtong sulod niining mubo nga panahon diin kita adunay kahibalo. Bisan pa niana, dili nato angayng hukman ang mga buhat sa Diyos niining puntoha.

Ang Kasulatan naghigot bahin sa Diyos ingong “gikan sa walay kataposan hangtod sa walay kataposan.” (Salmo 41:13; 90:2). Dili siya kinahanglan nga makompleto ang bisan unsang partikular nga yugto sa iyang plano sulod sa atong mubo nga kinabuhi, bisan kung kini adunay kalabotan sa atong indibidwal nga mga hangyo. Kon kita mag-ampo sa Dios karon alang sa pipila ka espesyal nga mga panalangin nga nahiuyon sa iyang kabubut-on, ug ang tubag dili moabut hangtud ugma, o bisan sa pagkaugma, dili kita mawad-an sa atong pagtuo kaniya, apan magmaya kon ang tubag moabut. Ang Dios adunay iyang “ugma” usab. Ang iyang mga adlaw dili masukod pinaagi sa mga takna, kay kini mga katuigan, ug sa iyang “ugma” nga kapanahonan, ang usa ka libo ka tuig nga yugto sa gingharian ni Kristo, ang tanang mga panalangin nga lehitimong gitinguha sa kalibutan, ug diin minilyon

ang nagpahayag sa mga hangyo ngadto sa Dios, igabubo sa madagayaon ngadto sa katawhan. Sa pag-ila niini, ang mga tawo motubag dayon: “Kini mao ang atong Dios; kita naghulat kaniya, ... kita magmaya ug magmaya diha sa iyang kaluwasan.” — Isaías 25:9

“Ingon sa Langit”

Natun-an na naton nga indi sabton sang Dios ang bisan ano nga pangamuyo nga indi nahisuno sa iya kabubut-on. Sa Pag-ampo sa Ginoo, kini nga prinsipyo tin-aw nga gipahayag. Nangayo kini sa Diyos ug mga panalangin sa mga tawo sa yuta—dili sa bisan unsang matang sa gituohang maayong mga butang nga ilang gitinguha, kondili mga butang nga nahiuyon sa kabubut-on sa Diyos: “Matuman ang imong kabubut-on dinhi sa yuta, maingon sa langit.” - Mateo 6:10

Unsa ka dako nga latitude ang iyang gihatag kanato mahitungod sa mga butang nga nahiuyon sa iyang kabubut-on. Ang kabubut-on sa Diyos natuman na sa langit, ug maoy iyang katuyoan nga kini matuman dinhi sa yuta sa samang sukod. Siyempre, wala kita mahibalo sa tanang paagi nga matuman ang kabubut-on sa Diyos sa langit, apan makaseguro kita nga ang pagkadaotan nga naglungtad karon sa yuta

dili mohampak sa kinabuhi niadtong anaa sa dominyo sa espiritu nga atong gitawag ug langit.

Ang gubat maoy usa sa dakong kadaotan nga dili uyon sa kabubut-on sa Diyos. Busa, kita kinahanglang mag-ampo alang sa kalinaw. (Salmo 122:6; Nahum 1:15). Sa pagkatinuod, dili kita makaampo nga matuman ang kabubut-on sa Diyos dinhi sa yuta sama sa langit kon dili kita mag-ampo alang sa kalinaw. Ang atong mga pag-ampo alang sa kalinaw kinahanglan nga nahiuyon sa plano sa Dios sa pagtukod og kalinaw, ug kana ang iyang plano sa gingharian. (Ezequiel 37:21-28). Siya misaad sa pagtukod ug usa ka gingharian, sa pagtukod ug usa ka kagamhanan. Si Jesus ang mahimong Hari sa maong gobyerno. “Ang kagamhanan maanaa sa iyang abaga,” misulat si Isaias, ug “sa pag-uswag sa iyang kagamhanan ug kalinaw walay kataposan.” — Isaias 9:6, 7

Sa walay duhaduha ang Dios nagtan-aw uban ang simpatiya sa mga pangandoy sa katawhan sa pagwagtang sa gubat. Kung ang internasyonal nga tensiyon anaa sa taas nga tono ug ang gubat daw dili kalikayan, ang mga debotado nga mga tawo sa duha ka kilid mobati nga napugos sa pag-ampo alang sa kalinaw. Ang mga kalainan nga naghulga sa pag-uswag sa gubat mahimong masulbad o dili, apan

nahibal-an namon nga sa katapusan adunay unibersal ug malungtaron nga kalinaw. Kini dili tungod kay ang mga nasod sa kataposan makakaplag ug praktikal nga pormula para sa kalinaw, kondili tungod kay ang “Prinsipe sa Pakigdait” maoy mopuli sa pagmando sa yuta. (Isaías 9:6). Unya ang pag-ampo nga “Paanhia ang imong gingharian,” tubagon.

Ang kagamhanan ni Kristo gisimbolohan diha sa Kasulatan ingong ang “bukid sa GINOO.” Sa Miqueas 4:1-4 atong mabasa nga ang panahon moabot nga ang mga tawo moingon, “Mangadto kita sa bukid ni Jehova, ug sa balay sa Dios ni Jacob, ug siya magatudlo kanato sa iyang mga dalan, ug kita magalakaw sa iyang mga alagianan: kay ang Kasugoan mogula gikan sa Sion, ug ang pulong ni Jehova gikan sa Jerusalem. mga punta sa daro, ug ang ilang mga bangkaw ngadto sa mga galab: ang nasud dili na mobakyaw sa espada batok sa nasud, ni makakat-on pa sila sa gubat, apan sila manglingkod ang tagsatagsa ka tawo ilalum sa iyang parras ug ilalum sa iyang kahoy nga higuera;

Pagkanindot nga programa alang sa disarmament! Kini mao ang programa sa Dios, ug sa diha nga kita mag-ampo alang sa kalinaw, ug alang sa mga nasud sa pagdis-armas, ato kining buhaton uban ang kasigurohan nga ang Dios mamati, ug nga siya

motubag sa atong mga pag-ampo uyon sa iyang kabubut-on, nga pinaagi sa iyang gingharian. “Siya nagpahunong sa mga gubat,” tagna ni David. — Salmo 46:9

Ang bahin 2 sa atong paghisgot niining hinungdanong ulohan makita sa sunod bulan nga isyu sa The Dawn nga magasin. Sa sini, usisaon naton sing detalyado ang iban pa nga bahin sang Pangamuyo sang Ginuo. Atong tan-awon usab ang dugang nga mga bahin sa umaabot nga gingharian sa Diyos dinhi sa yuta nga, sumala sa Kasulatan, mopanalangin sa tanang tawo ug mohatag og mga tubag sa minilyon nga kinasingkasing nga mga pag-ampo nga gilitok latas sa kasiglohan.